

מקור המאמר בזהר פרשת פקודי דף רסב ע"א-ב
תועלת הוידוי אחר התפלה

בְּתַר דְּסַיִם, קָאִים עַל רַגְלוֹי, (נ"א לְכַפְּרָא) לְאוֹדָאָה
עַל חוּבוֹי, בְּגִין דְּלֹא יְהִי פִטְרָא דְּפוּמָא
לְסִטְרָא אַחְרָא, לְאַסְטָאָה לִיָּה, וְאַתְכַּפֵּיָא קַמִּיָּה.
וַיְקוּם בְּקִיּוּמִיָּה לְאַתְבְּרָכָא מִבֵּי מַלְכָּא.

וּזְכָּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דְּאַתְקַדֵּשׁ בְּהַאי גְּוֹנָא
בְּצִלוֹתָא בְּדַקְאֲמָרָן, וְקִשְׁר קִשְׁרִין, וַיִּיחַד
יְחוּדִין, וַיִּתְכַּוֵּן בְּכֹלָא כְּדַקָּא יָאוֹת, וְלֹא יִסְטִי
לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא. צִלוֹתִיָּה לָא אַהֲדַר בְּרִיקְנִיָּא.
קְדִישָׁא בְּרִידָה הוּא גְּזִיר וְאִיהוּ מְבַטֵּל. עַל דָּא כְּתִיב
יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ. אִית לִיָּה
חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי. (אסתר ב) בְּעֵרְב
הִיא בָּאָה הֵינֵנו.

כְּתִיב (משלי לא) וְתָקַם בְּעוֹד לִילָה וְתִתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ
וְגו' מִהֵהוּא רַבּוּיָא דְּבִרְכָּאָן, וְקִדּוּשָׁה,
וְתוֹסַפֵּת קְדִישָׁה דְּקָא גַּטְלָא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית
ו) וְלַעֲרֵב יַחְלֵק שָׁלֵל, דְּפְלוּגַת חוּלְקָא לְכֹלָא,
וְאַפִּילוּ לְסִטְרָא אַחְרָא חוּלְקָא בְּלַחֲוֹדָהָא.

וְלַעֲרֵב יַחְלֵק שָׁלֵל, שְׂמַחְלָקַת חֵלֶק לְכֹלָם, וְאַפְלוּ לְצַד הָאֲחֵר
חֵלֶק לְבָדוּ. (בראשית מט)

אַחַר שְׂסִיִּם, עוֹמֵד עַל רַגְלֵי
(לְכַפֵּר) לְהוֹדוֹת עַל חַטָּאִיו, כְּדִי
שְׁלֹא יִהְיֶה פֶתַחֲוֹן פֶּה לְצַד
הָאֲחֵר לְהִסְטִין עָלָיו, וְנִכְנַע
לְפָנָיו. וַיַּעֲמֵד בְּקִיּוּמוֹ
לְהִתְבָּרַךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.

וְאַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי
שֶׁהִתְקַדֵּשׁ בְּכַגּוֹן זֶה בְּתַפְלָה
כְּמוֹ שְׂאֲמָרְנוּ, וְקוֹשֵׁר
קִשְׁרִים, וּמִיחַד יְחוּדִים,
וּמִתְכַּוֵּן בְּכֹל כְּרָאוּי, וְלֹא
יִסְטֶה יְמִינָה וּשְׂמָאלָה.
תְּפִלָּתוֹ אֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם.
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּזִיר -
וְהוּא מְבַטֵּל. עַל זֶה כְּתוּב,
(משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ
וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ. יֵשׁ לוֹ חֵלֶק
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
(אסתר ב) בְּעֵרְב הִיא בָּאָה,
הֵינֵנו

כְּתוּב, (משלי לא) וְתָקַם בְּעוֹד
לִילָה וְתִתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ וְגו',
מֵאוֹתוֹ רַבּוּי שֶׁל בְּרָכוֹת
וְקִדּוּשָׁה וְתוֹסַפֵּת קְדִישָׁה
שְׁנוּטֵל, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (בראשית מט)
יַחְלֵק לְבָדוּ.

וְרָזָא דָּא, רָזָא לְבַנֵּי מְהִימְנוּתָא. חוּלְקָא דְסַטְרָא
 אַחְרָא מְסַאבָּא, כָּל אֵינּוֹן חוּבִין, וְכָל אֵינּוֹן
 חֲטָאִין, דִּיהֵוּא בַר נָשׁ דְּקִשְׁר קְשֵׁרִין דִּיחֻדָּא,
 דִּאֲתוּדָה עַל־יְהוּ, כְּלָהוּ שְׁרִיין עַל־יָהּ דְסַטְרָא
 אַחְרָא. וְאֵינּוֹן חוּלְקָא וְאַחֲסַנְתָּא דְסַטְרָא אַחְרָא
 מְסַאבָּא. (דף רס"ב ע"ב) וְאִי לָא אֹדִי עַל־יָהּ, אֲשַׁתְּכַח
 מְקַטְרָגָא וְיָכִיל לֵיהּ.

וְאִי אֹדִי עַל כָּל חוּבוֹי, כְּהֵוּא צְלוּתָא, דְּקִשְׁר
 קְשֵׁרִין דִּיחֻדָּא, וְאַתְּבָרְכָאן עַל־אֵי וְתַתְּאִי.
 וּמְהֵוּא חוּלְקָא דְסַטְרָא אַחְרָא, כָּל אֵינּוֹן חוּבִין
 וְחֲטָאִין דִּיחֻדָּא עַל־יְהוּ, נְטִילָא לֹון לְחוּלְקִיָּהּ. וְרָזָא
 דָּא שְׁעִיר. דְּכַתִּיב, (ויקרא טז) וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל
 עֲוֹנוֹת וְגו', וְכַתִּיב וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר וְגו', דָּא הוּא
 חוּלְקִיָּהּ וְעַדְבִּיָּהּ וְאַחֲסַנְתִּיָּהּ.

וְאִי הֵוּא בַר נָשׁ תָּב לְסַרְחֵי דְחוּבוֹי, וְוִי לֵיהּ,
 דְּכְלָהוּ נְטִיל לֹון מִהֵוּא סַטְרָא, בְּעַל כְּרַחֲוִיָּה
 דִּיהֵוּא סַטְרָא. וּמְגוֹ דְנְטִיל לֹון מִהֵוּא סַטְרָא בְּעַל
 כְּרַחֲוִיָּה דִּיהֵוּא סַטְרָא, כְּדִין אַבְאִישׁ לֵיהּ, וְאַתְּהִפְךָ
 עַל־יָהּ מְקַטְרָגָא, וְקַטְרִיג לֵיהּ. וְכַד אֹדִי עַל־וִי, נְטִיל
 לֹון הֵוּא סַטְרָא אַחְרָא, וְאִיהוּ עַדְבִּיָּהּ וְחוּלְקִיָּהּ.

וְאִם מוֹדָה עַל כָּל חֲטָאִיו
 בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה, שְׁקוּשְׁר
 קְשֵׁרִי הִיחֻד וְהִתְבָּרְכוּ
 עַל־יוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. וּמֵאוֹתוֹ
 הַחֲלֵק שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר, כָּל
 אוֹתָם עֲבֵרוֹת וְחֲטָאִים
 שֶׁהוֹדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם
 לְחֲלֵקוֹ. וְסוּד זֶה הַשְּׁעִיר,
 שֶׁכְּתוּב (ויקרא טז) וְהִתְוֹדָה
 עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו',
 וְכַתוּב וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר וְגו'.
 זֶהוּ חֲלֵקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנַחֲלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שָׁב לְסַרְחוֹן
 חֲטָאִיו - אוֹי לוֹ! שְׁאֵת כָּלָם
 נוֹטֵל מֵאוֹתוֹ הַצֵּד הָאֲחֵר
 בְּעַל כְּרַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַצֵּד.
 וּמִתּוֹךְ שֶׁנוֹטֵל אוֹתָם מִהַצֵּד
 הַזֶּה בְּעַל כְּרַחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
 וְכִשְׁמוּדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם

הַצֵּד, אִזּוֹ הוּא מֵרַע לוֹ, וְהוֹפֵךְ אֵלָיו לְמְקַטְרָג וּמְקַטְרָג לוֹ. וְהוּא חֲלֵקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהַסּוּד הַזֶּה, כָּךְ גַּם הַקָּרְבָן - שְׁצַרְיָה לְהוֹדוֹת עַל אוֹתוֹ הַקָּרְבָן כָּל עֲוֹנוֹתָיו וַחֲטָאָיו, לְתַת חֶלֶק לְמִי שְׁצַרְיָה.

וְרָזָא דָא, הָכִי נָמִי קָרְבָנָא, דְּבַעֵי לְאוּדָאָה עַל הַהוּא קָרְבָנָא, כָּל חוֹבוֹי וַחֲטָאָיו, לְמִיָּהב חוֹלְקָא לְמֵאן דְּאַצְטְרִיךְ.

ספר אור הזהר (עמוד 193)

ובתקון מ"ב שם בכפא מלך, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שבן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

ומה שאומרים וכי אפשר דרא, אדרבה, שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים, יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועכשו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רחמנא ליצלו, אי אפשר לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, הינו בזהר הקדוש, כי לשון הזהר מסגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בלגלוג, וכזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החמרי, וגם בעולם הבא הרוחני, כנודע מזהר הקדוש פרשת פנחס דף ר"ט, בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, עד ביאת הגואל אור תורה של רבי שמעון בן יוחאי מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל.

על בן יתחזק כל אדם מאד ללמוד זהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שייגרם חדוּא ופורקנא בהון לעילא ותתא, אמן בן יהי רצון.

(צוואת הר"ד מאיר בן רבי אהרן שורץ ובתו יגן עלינו מפידיהיין)

יו בדורנו מי שאינו עוסק בזהר ותקונים וכתבי האר"י כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש, ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

ענין שבירת הכלים הוא השרש לכל סדרי הבריאה של שיית אלפי שנים, ובה נשרש כל ענין עבודת האדם. מטרת העיון בנושא שבירת הכלים ומטרת למוד חכמת האמת בכלל, הם על מנת להכניס במודעות האדם את גדל חמרת הקלוקלים שעושה על ידי עוונותיו, ולעמתו גדל התקון הנעשה על ידי למוד התורה וקיום המצוות. תכלית בריאת כל העולמות היה עבור עם ישראל. כל כחות הבריאה כלולים באדם התחתון, ולכן כל מחשבה דבור ומעשה שנעשים על ידי נפש מישראל, משפיעים על כללות הבריאה להוריד אליה שפע ברכה, או להפך חס ושלום. שרש הבחירה באדם הוא בזה שיש בו שני כחות הפכיים, כח הקדשה וכח הסטרא אחרא שהם מתנגדים זה לזה, שהם היצר הטוב והיצר הרע. האדם נמצא בין ב' כחות אלו, ובו היכלת להכריע איזה צד יגבר. כל סדרי הבריאה כלה וכל העולמות, תלויים בבחירה זו של כל נפש מישראל, ולכן מספר נשמות ישראל הוא בכונה מיחדת, שלכל נפש יש תקונים פרטיים בכל העולמות, לפי שרש נשמתה.

(פתחי שערים נתיב שבירת הכלים - פתח א - שבירת הכלים - שרש לסטרא אחרא)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב